

affluttet paa en saadan Maade, at det senere vilde være vanskeligt at føre den ned til Havnen, men det maa dog være ønskeligt, idetmindste senere hen, naar de svenske Jernbaner forhaabentlig komme til at slutte ved Helsingør, at den sjællandske Bane da naaer heelt ned til Helsingørs Havn. Dersom man kunde være vis paa, at Anlægget, om det end ikke gik lige ned til Havnen, dog blev affluttet paa en saadan Maade, at der ikke vilde være nogen Vanskelighed ved at forlænge Jernbanesporene ned til Havnen, vilde det jo være temmelig ligegyldigt, om de strax bleve førte derned eller ikke, men naar det ikke strax ved det første Anlæg haves for Sie, at Hensigten er senere at gaae heelt ned til Havnen, kunde man tænke sig, at Jernbanen blev affluttet paa en saadan Maade, at en Forlængelse til Havnen ikke kunde skee uden bethydeligere Forandringer, maaskee ikke uden en Ombygning af hele Jernbanegaarden ved Helsingør. Vi have derfor anseet det for ønskeligt, at Loven strax udtaler, at Banen skal føres til Havnen ved Helsingør. Forslaget under Nr. 4 gaaer ud paa, at der i Loven skal tilføies „og med eller uden Sidebane til Fredensborg og Frederiksborg.“ I Lovudkastet siges der nemlig, at der skal anlægges „en Jernbane fra Kjøbenhavn til Helsingør med en Sidebane til Sægersborg Dyrehave“, og da der saaledes nævnes een Sidebane, men ikke nogen anden, saa maa man jo antage, at der ifølge denne Lov, saaledes affattet, ikke kunde bygges andre Sidebaner, altsaa heller ikke nogen Sidebane til Frederiksborg eller Fredensborg. Derfor kunde unægtelig gjerne disse Steder komme i Berøring med Linien, idet nemlig Hovedlinien kunde føres over dem, men der foreligger ikke saadanne Undersøgelser, at man i dette Øieblik med Bestemthed kan afgjøre, hvilken Linie mellem Kjøbenhavn og Helsingør der vil være den hensigtsmæssigste, og naattet Udvalget paa ingen Maade vil udtale nogen bestemt Mening om, at der bør lægges nogen Sidebane til Frederiksborg og Fredensborg, have vi dog meent, at det var ønskeligt, at Loven blev affattet saaledes, at det, dersom dette maatte vise sig at være det Heldigste, da ogsaa kunde skee paa den Maade. Det er altsaa Hensigten med dette Endringsforslag, at vi have

villet forbeholde som en Mulighed, at der kan anlægges en Sidebane til Fredensborg og Frederiksborg, idet vi dog dermed paa ingen Maade ville have udelukket, at disse to Punkter muligviis kunne komme til at ligge ved Hovedbanen. Det 5te Endringsforslag gaaer ligefrem ud paa at udelukke den Mulighed, at Banen kunde ståndsæ ved Klampenborg, uden at blive fortsat til Helsingør, og det gaaer altsaa ud paa, at de Ord i Loven, der henrydiger Selskabet til at ståndsæ ved Klampenborg, skulle udgaae. Det 6te og 7de Endringsforslag have til Formaal at udelukke den ene af de to i Loven nævnte Alternativer, det nemlig, at Banen kunde bygges af et selvstændigt Actieselskab. Naar Loven vedtages med den Affattelse af §§ 2 og 3, som Udvalget har foreslaaet, vil deraf følge, at Banen bliver at bygge ved Hjælp af de Prioritetslaan, som optages af det sjællandske Jernbaneselskab. Endringsforslaget under Nr. 8 til en forandret Affattelse af § 4 har til Hensigt at faae hele Banen til Helsingør bygget i 3 Aar. Endringsforslaget under Nr. 9 gaaer ud paa en Forandring i § 6, hvilken Forandring er en nødvendig Følge af Endringsforslaget til § 4; saaledes som § 4 nu er affattet i Lovforslaget, indeholder den Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes, naar Regjeringen overtager Jernbanen, og derfor kan man i Lovudkastets § 6 i den Henseende henvise til § 4, men naar § 4 bliver forandret, saaledes som Udvalget foreslaaer, bortfalde disse Bestemmelser, og man kan da ikke længere henvise dertil, hvormod man i § 6 maa optage de tilsvarende Bestemmelser. Endelig har Udvalget under Nr. 11 stillet et Forslag til Forandring i Lovudkastets Titel, hvilket ligefrem er en Følge af de i Lovens Indhold foreslaaede Forandringer.

Alee: Det ærede Thing veed, at jeg i alt Væsentligt har været enig med de øvrige Herrer i Udvalget, og jeg skal derfor kun tilføie mig nogle Bemærkninger med Hensyn til enkelte Punkter, som forekomme mig at være af særdeles Bægt. Den første af disse Bemærkninger angaaer de nordsjællandske Skove og Tørvemoser. De Herrer ville af Udvalgets Betænkning see, at jeg har lagt særdeles Bægt herpaa, og at jeg har troet, at der netop i den